LIETUVOS BANKAS
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO DIREKTORIUS

SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AAS „BTA BALTIC INSURANCE COMPANY“ GINČO NAGRINĖJIMO

2026-03-09 Nr. 429-67
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir AAS „BTA Baltic Insurance Company“, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2024 m. rugsėjo 1 d. eismo įvykio metu automobilis „Opel Astra“, valst. Nr. (duomenys neskelbtini), (toliau – automobilis „Opel Astra“) susidūrė su priešinga kryptimi važiavusiu motociklu „Suzuki GSX-R750“, valst. Nr. (duomenys neskelbtini), (toliau – motociklas „Suzuki“), kurį vairavo pareiškėjos gyvenimo draugas Y. Y. (toliau – motociklo vairuotojas) (toliau – Įvykis). Įvykio metu jis žuvo.

2024 m. rugsėjo 6 d. Klaipėdos apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kriminalinės policijos sunkių nusikaltimų tyrimo valdybos 3-iojo skyriaus nutarimu ikiteisminio tyrimo byloje Nr. (duomenys neskelbtini), pradėtoje dėl Įvykio, pareiškėja buvo pripažinta nukentėjusiąja (toliau – Nutarimas pripažinti nukentėjusiąja).

2025 m. liepos 8 d. Klaipėdos apygardos prokuratūros nutarimu Nr. (duomenys neskelbtini) ikiteisminis tyrimas nutrauktas, nes Įvykio kaltininkas, automobilio „Opel Astra“ vairuotojas, mirė (toliau – Nutarimas nutraukti ikiteisminį tyrimą).

Pareiškėja kreipėsi į draudiką, apdraudusį Įvykio kaltininko transporto priemonės valdytojo civilinę atsakomybę, dėl neturtinės žalos atlyginimo.

2025 m. rugsėjo 18 d. draudikas informavo pareiškėją, kad, atsižvelgiant į pareiškėjos ryšio su žuvusiuoju pobūdį[1], jo artimumą bei suformuotą teismų praktiką, pareiškėjai atlygintina neturtinė žala įvertinta 5 000 Eur suma. Kadangi ikiteisminio tyrimo metu buvo nustatyta, jog žuvusysis prisidėjo prie Įvykio kilimo dėl savo didelio neatsargumo, t. y. Įvykio metu viršijo leistiną greitį, draudikas sumažino draudimo išmoką 20 proc., todėl pareiškėjai draudiko nustatyta atlygintina neturtinė žala sudarė 4 000 Eur.

Pareiškėja su šiuo draudiko sprendimu nesutiko ir 2025 m. rugsėjo 21 d. pateikė draudikui pretenziją, kurioje reikalavo atlyginti 31 140 Eur (šią sumą apskaičiuodama kaip 30 MMA[2]) neturtinės žalos bei netaikyti 20 proc. draudimo išmokos mažinimo.

2025 m. spalio 8 d. draudikas pateikė atsakymą į pareiškėjos pretenziją, joje pakartojo 2025 m. rugsėjo 18 d. sprendime nurodytus motyvus ir nurodė sprendimo nekeisiąs.

2025 m. spalio 20 d. pareiškėja dar kartą kreipėsi į draudiką. Reikalavimą dėl 31 140 Eur neturtinės žalos pareiškėja grindė kasacinio teismo jurisprudencija dėl neturtinės žalos atlyginimo principų ir dydžio gyvybės atėmimo atvejais, taip pat Eismo įvykio metu padarytos neturtinės žalos dydžio nustatymo rekomendacijomis[3] (toliau – Rekomendacijos), kuriose nurodytas rekomenduojamas neturtinės žalos dydis mirties atveju – iki 30 MMA.

Pareiškėja pretenzijoje draudikui nurodė, kad draudikas nepagrindžia, kodėl draudimo išmoka mažinama būtent 20 proc., nors Įvykis kilo ne dėl žuvusio pareiškėjos gyvenimo draugo kaltės.

---

[1] Pareiškėja ir žuvusysis vedė bendrą ūkį nuo 2015 m., santuokos sudarę nebuvo.
[2] Minimali mėnesinė alga.
[3] Patvirtintos Lietuvos Respublikos finansų ministro 2018 m. spalio 30 d. įsakymu Nr. 1K-367.

2025 m. lapkričio 4 d. draudikas pareiškėjai pateikė atsakymą į pretenziją. Jame nurodė, kad, įvertinęs bylos medžiagą, nustatė 5 000 Eur neturtinę žalą. Šis dydis grindžiamas tuo, kad nors pareiškėja su mirusiuoju palaikė ilgalaikius, artimus, šeimos bruožų turinčius santykius ir pripažįstama, kad santykių pabaiga dėl mirties sukėlė pareiškėjai reikšmingą dvasinę kančią, tačiau, nustatant žalos dydį, taikomi teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principai (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 1.5 straipsnis, 6.250 straipsnio 2 dalis) bei vertinamas santykių teisinis statusas ir intensyvumas. Šiuo atveju nebuvo sudaryta santuoka, todėl neatsirado įstatyme įtvirtintos sutuoktinių teisės ir pareigos (išlaikymo, paveldėjimo ir kt.). Teismų praktikoje pripažįstama, kad santykiai be santuokos gali būti pagrindas neturtinei žalai atlyginti, tačiau jos dydis paprastai mažinamas. Be to, nebuvo bendrų vaikų, tai būtų reiškę stipresnį emocinį ir socialinį ryšį bei bendrą atsakomybę.

Draudikas sprendimą sumažinti draudimo išmoką 20 proc. grindžia Klaipėdos prokuratūros nutarimu ir dviejų teismo ekspertizių išvadomis, kuriose nurodyta, kad motociklo vairuotojas viršijo leistiną 70 km/h greitį (važiavo apie 94–102 km/h), jo veiksmai pripažinti techniniu požiūriu nepriimtinais. Nors pagrindiniu Įvykio kaltininku laikomas automobilio „Opel Astra" vairuotojas, nustatyta, kad motociklininko greičio viršijimas turėjo reikšmės Įvykio pasekmėms ir padidino žalos mastą. Vadovaujantis CK 6.1015 straipsnio 1 dalimi, žalos atlyginimas gali būti mažinamas, jei nukentėjusiojo veiksmai prisidėjo prie žalos atsiradimo ar padidėjimo.

Draudikui pareiškėjos pretenzijos netenkinus, pareiškėja kreipėsi į Lietuvos banką, prašydama išnagrinėti kilusį ginčą. Pareiškėja Lietuvos banko reikalavo įpareigoti draudiką išmokėti 30 MMA, t. y. 31 140 Eur neturtinei žalai atlyginti, netaikant 20 proc. draudimo išmokos mažinimo.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas. Jame draudikas pakartojo atsakyme į pareiškėjos pretenziją išdėstytus argumentus ir aplinkybes bei prašė pareiškėjos reikalavimą laikyti nepagrįstu. Draudikas laikėsi pozicijos, kad dėl sukeltų emocinių išgyvenimų dėl artimo žmogaus netekties, atsižvelgus į santykių teisinį statusą (nesant santuokos ir bendrų vaikų) nustatyta neturtinės žalos suma 5 000 Eur laikytina proporcinga, adekvačia ir atitinkančia teisingumo bei protingumo principus, todėl prašoma 31 140 Eur neturtinės žalos kompensacijos suma laikytina nepagrįsta. Atsižvelgdamas į tai, kad konkrečioje situacijoje motociklo vairuotojo viršytas greitis turėjo tiesioginę įtaką kilusių pasekmių sunkumui, draudikas pagrįstai sumažino draudimo išmoką 20 proc., todėl tokio dydžio draudimo išmokos mažinimas atitinka visuotinai pripažįstamą greičio, kaip eismo įvykių kilimo ir jų pasekmių sunkumo, rizikos veiksnio dalį.

Nagrinėjant ginčą Lietuvos banke buvo siekiama taikaus tarp šalių kilusio ginčo sprendimo. 2026 m. vasario 18 d. draudikas informavo Lietuvos banką, kad, pakartotinai įvertinęs bylos medžiagą, pareiškėjos ir Lietuvos banko pateiktus paaiškinimus ir įrodymus dėl artimo ryšio, taip pat atsižvelgęs į suformuotą teismų praktiką analogiškose bylose, draudikas priėmė sprendimą pareiškėjai mokėtiną draudimo išmoką padidinti iki 15 000 Eur (po išmokos sumažinimo 20 proc., taigi, iki išmokos sumažinimo draudiko apskaičiuota neturtinės žalos suma – 18 750 Eur). Draudikas Lietuvos bankui pateikė įrodymus, kad pareiškėjai buvo išmokėta papildoma 11 000 Eur draudimo išmoka. Draudikas nurodė vertinantis, kad nustatytas patikslintas neturtinės žalos dydis yra teisingas ir pagrįstas.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau - Ginčų nagrinėjimo taisyklės) 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių nesutarimas kilo dėl draudimo išmokos, atlyginančios pareiškėjos dėl Įvykio patirtą neturtinę žalą, dydžio. Iš pateiktų duomenų matyti, kad, atlygindamas neturtinę žalą, draudikas pareiškėjai bendrai išmokėjo 15 000 Eur draudimo išmoką. Taigi, šioje ginčo byloje bus vertinamas pareiškėjos reikalavimo atlyginti likusią įrodinėjamą 16 140 Eur neturtinę žalą, kurios išmokėta draudimo išmoka draudikas neatlygino, pagrįstumas.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti, ar draudikas tinkamai pritaikė nukentėjusio trečiojo asmens teisę į neturtinės žalos atlyginimą įgyvendinančių teisės aktų nuostatas ir ar pagrįstai: 1) nustatė neturtinės žalos dydį; 2) draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos dėl Įvykio patirtą neturtinę žalą, sumažino 20 proc.

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą reglamentuojančio Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) 2 straipsnio 14 dalyje nustatyta, kad neturtinė eismo įvykio žala – asmens fizinis skausmas, dvasiniai išgyvenimai, nepatogumai, dvasinis sukrėtimas, emocinė depresija, pažeminimas, reputacijos pablogėjimas, bendravimo galimybių sumažėjimas ir kitos piniginės išraiškos neturinčios pasekmės, atsiradusios dėl padarytos per eismo įvykį žalos asmens sveikatai ar dėl asmens gyvybės atėmimo. Remiantis to paties straipsnio 5 dalimi, neturtinė žala yra vienas iš eismo įvykio žalos sudedamųjų dalių, t. y. draudimo bendrovėms kyla pareiga atlyginti ne tik turtinę, bet ir neturtinę nukentėjusių asmenų patirtą žalą (kai ši yra nustatyta).

TPVCAPDĮ 7 straipsnyje įtvirtinta, kad nukentėjęs trečiasis asmuo turi teisę pateikti pretenzijas dėl padarytos žalos atsakingam draudikui arba šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Biurui dėl patirtos neturtinės žalos. Teisę į neturtinės žalos atlyginimą turi ir asmenys, nurodyti šio straipsnio 5 dalyje. Draudikas, nustatydamas atlygintinos neturtinės žalos dydį, vadovaujasi kompetentingų subjektų išduotais dokumentais, kuriais įrodoma laikinojo nedarbingumo trukmė, dalyvumo ar neįgalumo lygis, sužalojimo pasekmės, mirties faktas ir priežastys, kitais įrodymais. Atlygintinos neturtinės žalos dydis nustatomas, atsižvelgiant į sveikatos sutrikdymo mastą ir kitus neturtinės žalos dydžiui nustatyti reikšmingus kriterijus.

Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių[4] 12 punkte nustatyta, kad patirtos neturtinės žalos dydis apskaičiuojamas vadovaujantis Rekomendacijomis.

Sprendžiant neturtinės žalos atlyginimo klausimus, taip pat vadovaujamasi CK 6.250 straipsniu ir suformuota teismų praktika. Neturtinė žala yra suprantama kaip asmens fizinis skausmas, dvasiniai išgyvenimai, nepatogumai, dvasinis sukrėtimas, emocinė depresija, pažeminimas, reputacijos pablogėjimas, bendravimo galimybių sumažėjimas ir kita, teismo įvertinti pinigais (CK 6.250 straipsnio 1 dalis). CK 6.283 straipsnyje nurodyta, kad jeigu fizinis asmuo suluošintas ar kitaip sužalota jo sveikata, tai už žalą atsakingas asmuo privalo nukentėjusiam asmeniui atlyginti visus šio patirtus nuostolius ir neturtinę žalą. CK 6.250 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta nuostata, kad neturtinė žala yra atlyginama visais atvejais, kai ji padaryta dėl nusikaltimo, asmens sveikatai ar dėl asmens gyvybės atėmimo bei kitais įstatymo nustatytais atvejais.

Teismų praktikoje taip pat išaiškinta, kad neturtinė žala nėra bet koks, net menkiausio laipsnio asmeniui padarytas neigiamas poveikis. Jis turi sukelti ne vienkartinius ar trumpalaikius išgyvenimus ar emocijas arba sudaryti kliūtis, kurios nėra sudėtingos ar nesunkiai įveikiamos. Neturtinė žala konstatuojama tada, kai ją darantys veiksmai ar veiksniai yra pakankamai intensyvūs.[5]

Neturtinės žalos dydžio nustatymo kriterijai įtvirtinti CK 6.250 straipsnio 2 dalyje: spręsdamas šį klausimą teismas atsižvelgia į neturtinės žalos pasekmes, žalą padariusio asmens kaltę, jo turtinę padėtį, padarytos turtinės žalos dydį, kitas turinčias reikšmės bylai aplinkybes bei sąžiningumo, teisingumo ir protingumo kriterijus. Šis kriterijų sąrašas nėra baigtinis, kiekvienu konkrečiu atveju nustatant neturtinės žalos dydį, būtina įvertinti visą reikšmingų aplinkybių kompleksą, nustatyti teisingą ir protingą kompensaciją nukentėjusiajam, įvertinti ir nukentėjusiojo, ir kaltojo asmens interesus, siekti proporcingos jų pusiausvyros.

Pažymėtina, kad neturtinės žalos dydžio nustatymo klausimais Lietuvos Aukščiausiojo Teismo formuojamoje praktikoje, be kita ko, yra išaiškinta, jog, esant tapačioms ar iš esmės panašioms faktinėms bylų aplinkybėms, reikėtų paisyti jau sukurtų teismo precedentų. Kita vertus, dėl padarytos neturtinės žalos dydžių sveikatos sužalojimo atvejais visiškai suvienodinti teismų praktikos iš esmės neįmanoma, kiekvienu konkrečiu atveju jis nustatomas individualiai,

[4] Patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795.
[5] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2006 m. gegužės 17 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-337/2006.

atsižvelgiant į konkrečias tos bylos aplinkybes, jų tarpusavio santykį.[6]

Taigi, teismų praktika kasacinio teismo pripažįstama kaip vienas iš galimų neturtinės žalos atlyginimo dydžio nustatymo kriterijų.[7] Vis dėlto teismų praktikoje nustatyti priteistinos neturtinės žalos atlyginimo dydžiai neturėtų būti suabsoliutinami, nes kiekvienas neturtinės žalos atlyginimo atvejis yra individualus ir kiekvienu atveju asmenys patiria individualius išgyvenimus bei praradimus, kuriuos įrodinėja skirtingomis priemonėmis ir grindžia atskiromis faktinėmis aplinkybėmis. Taigi, į teismų praktikos tendencijas atsižvelgtina, vertinant konkrečią situaciją.

Kasacinio teismo praktikoje akcentuojama ir tai, kad nustatant neturtinės žalos dydį būtina įvertinti ir žuvusiojo veiksmus eismo įvykio metu. Pagal CK 6.282 straipsnio 1 dalį, nukentėjusiojo asmens didelis neatsargumas suprantamas kaip kiekvienam asmeniui suvokiamų atsargumo taisyklių ignoravimas, kai nukentėjusiojo veiksmai lėmė ar sąlygojo žalos atsiradimą. Pagal teismų praktiką, neturtinės žalos dydžio nustatymo atveju nukentėjusio asmens didelis neatsargumas, kaip viena iš aplinkybių, sudarančių prielaidas mažinti žalos dydį, turi būti vertinamas drauge su kitomis aplinkybėmis, reikšmingomis sprendžiant šį klausimą.[8]

1) Dėl pareiškėjos reikalavimo išmokėti 30 MMA dydžio draudimo išmoką, atlyginančią dėl Įvykio patirtą neturtinę žalą

Pareiškėja kreipimesi į Lietuvos banką reikalauja įpareigoti draudiką išmokėti 31 140 Eur draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos dėl Įvykio patirtą neturtinę žalą. Reikalaujamą sumą pareiškėja nurodė apskaičiavusi kaip 30 MMA, vadovaudamasi Rekomendacijomis.

Vadovaujantis Rekomendacijų 4.5 papunkčiu, mirties atveju yra taikomas iki 30 MMA dydis neturtinei žalai vienam nukentėjusiam trečiajam asmeniui, turinčiam teisę gauti draudimo išmoką dėl patirtos neturtinės žalos, atlyginti.

Pareiškėja nurodė, jog reikalaujamą 31 140 Eur sumą apskaičiavo, taikydama nuo 2025 m. sausio 1 d. įsigaliojusį MMA dydį (1 038 Eur[9]). Vis dėlto pažymėtina, kad Įvykio dieną (2024 m. rugsėjo 1 d.) galiojo 924 Eur dydžio MMA .[10] Taigi, maksimali draudimo išmoka, kurios galėtų būti reikalaujama mirties atveju pagal Rekomendacijas, šiuo atveju yra 27 720 Eur.

Nagrinėjamu atveju pareiškėja patirtą neturtinę žalą grindė tuo, kad dėl Įvykio metu žuvusio gyvenimo draugo Y. Y. mirties patyrė ir vis dar patiria stiprius dvasinius išgyvenimus. Pareiškėja nurodė, kad su žuvusiuoju palaikė tvirtą ryšį (buvo pora), buvo pažįstami nuo 2013 m., kartu gyveno nuo 2015 m., vedė bendrą ūkį, kartu buvo paėmę paskolą ir įsigiję namus, turėjo bendrą augintinį, kūrė ateities planus, turėjo bendrų pomėgių. Po gyvenimo draugo mirties pareiškėja daugiau nei mėnesį negalėjo eiti į darbą, „rinko save iš šukių". Taip pat po gyvenimo draugo mirties jai vienai tenka bendros paskolos grąžinimo našta, vienai tenka rūpintis bendro augintinio gerove.

Draudikas nustatytos neturtinės žalos dydį (18 750 Eur, kuris po išmokos sumažinimo 20 proc. lėmė bendrai išmokėtą 15 000 Eur sumą) grindė aplinkybe, kad pareiškėja su žuvusiuoju nebuvo sudariusi santuokos, neturėjo bendrų vaikų, pareiškėja yra jauna, sveika, o po žuvusiojo mirties aktyviai persiorientavo profesinėje srityje – pakeitė specialybę ir tapo policijos pareigūne, t. y. sėkmingai integravosi į naują profesinę aplinką.

Pareiškėja kartu su kreipimusi Lietuvos bankui pateikė Nutarimą pripažinti nukentėjusiąja, kuriame nurodyta, kad ikiteisminio tyrimo metu surinkta pakankamai duomenų, leidžiančių pagrįstai manyti, kad pareiškėjai dėl Įvykio buvo padaryta turtinė ir moralinė žala.

Taip pat pareiškėja Lietuvos bankui pateikė Nutarimą nutraukti ikiteisminį tyrimą, kuriame nurodyta: „Nukentėjusioji X. X. parodė, kad su Y. Y. buvo pora. Kartu jau buvo 11 metų. Kartu gyveno ir vedė bendrą ūkį. Apie patį eismo įvykį nieko papasakoti negali, nes jo nematė." Tai patvirtina ir žuvusiojo mamos užfiksuoti parodymai: „Y. gyveno (duomenys neskelbtini), kartu su savo drauge X., su kuria kartu jau buvo 11 metų."

Kylant ginčui dėl neturtinės žalos dydžio nustatymo, nurodytina tai, kad Lietuvos Aukščiausiasis Teismas ne kartą yra pažymėjęs, jog nusikalstama veika padarytos neturtinės

---

[6] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-202-693/2015, 2K-300-222/2017, 2K-53-693/2018 ir kt.
[7] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. gruodžio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-582/2009.
[8] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-299/2012 ir 2K-418-222/2016.
[9] 30 x 1 038 Eur.
[10] Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2023 m. birželio 28 d. nutarimu Nr. 516 „Dėl 2024 metais taikomo minimaliojo darbo užmokesčio".

žalos dydis nustatomas, vadovaujantis CK nuostatomis ir pagal konkrečioje situacijoje nustatytų teisiškai reikšmingų kriterijų visumą.[11] CK nenustato neturtinės žalos minimumo ar maksimumo, todėl pareiga įvertinti nukentėjusiojo patirtą neturtinę žalą tenka teismui. Teismas, įvertindamas neturtinę žalą pinigais, nustatydamas jos dydį, atsižvelgia į visas reikšmingas bylos aplinkybes, nusikalstamos veikos pasekmes, žalą padariusio asmens kaltę, jo turtinę padėtį, padarytos turtinės žalos dydį, taip pat vadovaujasi sąžiningumo, teisingumo ir protingumo kriterijais (CK 6.250 straipsnio 2 dalis). Kartu kasacinės instancijos teismas yra pažymėjęs, kad teismo pareiga yra nustatyti teisingą kompensaciją už patirtus neturtinio pobūdžio išgyvenimus, praradimus, parenkant tokią piniginę satisfakciją, kuri kiek galima teisingiau kompensuotų nukentėjusiojo neturtinėms vertybėms padarytą žalą.[12]

Teismų praktikoje Kelių eismo taisyklių[13] (toliau – KET) pažeidimo baudžiamosiose bylose dėl asmens žūties eismo įvykio metu jo artimiesiems priteistinos neturtinės žalos atlyginimo dydžiai paprastai svyruoja nuo 2 896,20 Eur iki 30 000 Eur žuvusiojo vaikui, nuo 4 344,30 Eur iki 31 298 Eur žuvusiojo sutuoktiniui, nuo 2 896,20 Eur iki 26 065 Eur žuvusiojo tėvui ir (arba) motinai ir nuo 3 000 Eur iki 10 000 Eur žuvusiojo seseriai ir (arba) broliui.[14] Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad nustatant neturtinės žalos dydį turi būti įvertintas nukentėjusiųjų skaičius ir bendra jiems atlygintina pinigų suma.[15]

Tačiau atkreiptinas dėmesys ir į tai, jog, dėl sukelto eismo įvykio žuvus žmogui, priteistinos neturtinės žalos dydžio nustatymo bylose suvienodinti teismų praktiką iš esmės neįmanoma, nes kiekvienu konkrečiu atveju būtina vertinti kriterijų neturtinės žalos dydžiui nustatyti visumą, o individualioje byloje šie kriterijai, jų reikšmė ir tarpusavio santykis gali skirtis.[16] Vertinant aktualią naujausią teismų praktiką, matyti, kad apeliacinės instancijos teismo nuosprendžiu nukentėjusiajai priteista 14 000 Eur suma neturtinei žalai atlyginti buvo įvardyta kaip artima žuvusio asmens sutuoktiniui (ar sugyventiniui) priteistinų neturtinės žalos dydžių vidurkiui.[17] Kitoje baudžiamojoje byloje taip pat buvo sprendžiama dėl priteistino neturtinės žalos dydžio žuvusiosios sutuoktiniui. Apeliacinės instancijos teismas nukentėjusiajam priteistą neturtinę žalą sumažino iki 7 000 Eur. Kasacinės instancijos teismas konstatavo, kad apeliacinės instancijos teismas, priteisęs žuvusiosios sutuoktiniui 7 000 Eur neturtinę žalą, nuo formuojamos teismų praktikos nenukrypo.[18]

Primintina, kad, nustatant atlygintinos neturtinės žalos dydį gyvybės atėmimo atvejais, esminę reikšmę turi nukentėjusių asmenų ir mirusio asmens santykis. Dėl to kiekvienu atveju turi būti ištirtas šių asmenų tarpusavio ryšys, jo pobūdis, kokybė, intensyvumas, nuoširdumas, pastovumas, juos siejantis giminystės laipsnis, bendro gyvenimo trukmė, nukentėjusių asmenų galimybės ateityje sukurti panašius į prarastus šeimos ar kitokius santykius, visiškai ar bent iš dalies sukonstruoti panašaus bendravimo modelį. Esant keliems nukentėjusiems asmenims byloje dėl artimo žmogaus gyvybės atėmimu padarytos neturtinės žalos atlyginimo, būtina individualizuoti neturtinės žalos dydį pagal kiekvieno iš ieškovų ryšį su mirusiuoju ir dėl tokio ryšio praradimo patiriamus padarinius.[19]

Vertinant ginčo šalių pateiktus paaiškinimus, konstatuotina, kad nagrinėjamu atveju nėra šalių ginčo, kad tarp pareiškėjos ir žuvusiojo buvo glaudus bei artimas ryšys. Kaip minėta, draudikas atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi neginčijo tarp pareiškėjos ir žuvusiojo egzistavusio artimo ryšio, nurodė konstatavęs, kad pareiškėja pagrindė šias aplinkybes: pareiškėja neteko mylimo žmogaus, kurį laikė šeima, su kuriuo buvo pažįstama nuo mokyklos laikų ir su kuriuo nuo 2015 m. gyveno kartu (draugavo), vedė bendrą ūkį, kūrė ateities planus, turėjo bendrų pomėgių, 2023 m. pabaigoje įsigijo bendrus namus. Draudikas atsiliepime konstatavo, kad

---

[11] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-114/2008, 2K-420/2007, 2K-209/2007, 2K-118/2013.
[12] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. gruodžio 27 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-560/2010.
[13] Patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. 1950.
[14] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-196/2009, 2K-539/2010, 2K-150/2011, 2K-90/2012, 2K-344/2012, 2K-397/2012, 2K-135/2013, 2K-204/2013, 2K-243-648/2015, 2K-541-511/2015, 2K-387-511/2016, 2K-346-511/2016, 2K-86-699/2017, 2K-143-696/2017, 2K-188-648/2017, 2K-2-788/2018, 2K-3-788/2019, 2K-54-628/2021, 2K-119-303/2021, 2K-72-654/2023, Nr. 2K-171-891/2025 ir kt.
[15] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-143-696/2017, Nr. 2K-119-303/2021
[16] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartys civilinėse bylose Nr. 3K-3-171/2011, Nr. 3K-3-171/2011, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-244-942/2015, 2K-212-693/2015.
[17] Vilniaus apygardos teismo 2022 m. gegužės 6 d. nutartis baudžiamojoje byloje Nr. 1A-301-932/2022.
[18] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. lapkričio 9 d. nutartis baudžiamojoje byloje Nr. 2K-191-942/2021.
[19] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. gruodžio 27 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-560/2010.

pareiškėjos ir žuvusiojo tarpusavio santykiai buvo ilgalaikiai, turintys šeimos bruožų, todėl artimo žmogaus netektis sukėlė reikšmingą dvasinę kančią, dėl kurios pareiškėja patyrė neturtinę žalą.

Lietuvos banko vertinimu, draudikas, nustatydamas pareiškėjai 18 750 Eur[20] dėl Įvykio patirtą neturtinę žalą, rėmėsi CK 6.250 straipsnio 2 dalimi, neturtinės žalos nustatymo kriterijais ir teismų formuojama praktika. Draudikas pagrįstai atsižvelgė į pareiškėjos ir žuvusiojo tarpusavio ryšį, jo pobūdį, bendro gyvenimo trukmę. Kartu draudikas atsižvelgė į aplinkybę, kad pareiškėja ir žuvusysis nebuvo siejami teisinių (santuokinių) ryšių, neturėjo vaikų, pareiškėja nebuvo išlaikoma žuvusio asmens ar kitaip nuo jo priklausoma, yra dirbanti, turi galimybę ateityje sukurti panašius į prarastus santykius, kurti visavertį gyvenimą.

Taip pat atsižvelgtina ir į tai, kad pareiškėja neįrodinėjo kitų aplinkybių, teismų praktikoje įprastai lemiančių didesnę neturtinę žalą (pavyzdžiui, tokių kaip Įvykio nulemtos ilgalaikės psichologinės pasekmės, reikalaujančios profesionalios pagalbos, suprastėjusi ir gydymo reikalaujanti fizinė sveikata, bendravimo galimybių sumažėjimas, socialinių ryšių praradimas ir pan.)

Atsižvelgiant į tai, Lietuvos banko nuomone, draudiko nustatyta 18 750 Eur su Įvykiu siejama pareiškėjos patirta neturtinė žala pripažintinas pagrįsta, teisinga, protinga ir sąžininga, atitinkančia teisinį reguliavimą ir teismų praktiką.

2) Dėl draudiko sprendimo draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos dėl Įvykio patirtą neturtinę žalą, mažinti 20 proc.

Pareiškėja kreipimesi į Lietuvos banką nurodė griežtai nesutinkanti su draudiko taikytu neturtinės žalos mažinimu 20 proc. Pareiškėja rėmėsi argumentu, kad Įvykis kilo ne dėl žuvusio pareiškėjos gyvenimo draugo kaltės. Pareiškėjos teigimu, dėl Įvykio atliktų teismo ekspertizių aktuose konstatuota, kad Įvykio kaltininko veiksmai sąlygojo eismo įvykio kilimą, jei ne automobilio „Opel Astra" vairuotojo veiksmai, motociklo vairuotojas, net ir važiuodamas iki 156 km/h greičiu, būtų galėjęs sėkmingai „išvažiuoti kelio vingį". Pasak pareiškėjos, ekspertizės aktuose ekspertų išvados dėl motociklo greičio ir eismo įvykio pasekmių yra ne konstatuotos ir patvirtintos, o suformuluotos kaip menamos prielaidos („tikėtina", „negalima spręsti").

Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad draudikas, apskaičiuodamas pareiškėjai mokėtiną draudimo išmoką, vertino, kad ji turi būti mažinama 20 proc. dėl nukentėjusio asmens prisidėjimo prie Įvykio kilimo.

Pagal TPVCAPDĮ 19 straipsnio 9 dalį, jeigu už žalą yra atsakingi keli asmenys, atitinkami atsakingi draudikai ir Biuras moka išmoką nukentėjusiam trečiajam asmeniui proporcingai už žalą atsakingo asmens kaltei.

Taisyklių 34 punkte nustatyta, kad jeigu už padarytą žalą yra atsakingi keli asmenys, atsakingų už padarytą žalą asmenų kaltė nustatoma įvertinus eismo įvykio deklaracijoje su eismo įvykiu susijusių eismo dalyvių pateiktus duomenis apie užfiksuotą eismo įvykio faktą, aprašytas aplinkybes, nubraižytą schemą ir (ar) kompetentingų teisėsaugos, teisėtvarkos institucijų surašytus dokumentus apie eismo įvykio aplinkybes ir eismo įvykio dalyvių atsakomybę.

Taigi, transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą reglamentuojančiuose teisės aktuose yra nustatyta, kad dėl eismo įvykio žalos galima ir mišri kaltė. Tokiu atveju, remiantis žalos administravimo metu surinktais duomenimis apie eismo įvykio aplinkybes, būtina įvertinti kiekvienam asmeniui tenkančią atsakomybės dalį už eismo įvykio žalą. Civilinės atsakomybės draudikui kyla pareiga išmokėti draudimo išmoką tik už tokią žalos dalį, kuri tenka draudiko transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartimi apdraustam eismo įvykio dalyviui.

Kaip jau minėta, kasacinio teismo praktikoje akcentuojama, kad nustatant neturtinės žalos dydį nagrinėjamu atveju būtina įvertinti ir žuvusiojo veiksmus eismo įvykio metu. Pagal CK 6.282 straipsnio 1 dalį, nukentėjusiojo asmens didelis neatsargumas suprantamas kaip kiekvienam asmeniui suvokiamų atsargumo taisyklių ignoravimas, kai nukentėjusiojo veiksmai lėmė ar sąlygojo žalos atsiradimą. Pagal teismų praktiką, neturtinės žalos dydžio nustatymo atveju nukentėjusio asmens didelis neatsargumas, kaip viena iš aplinkybių, sudarančių prielaidas mažinti atlyginamos žalos dydį, turi būti vertinamas drauge su kitomis aplinkybėmis,

[20] Kaip minėta, nustatytos neturtinės žalos dydį draudikas sumažino 20 proc. ir išmokėjo pareiškėjai 15 000 Eur dydžio draudimo išmoką.

reikšmingomis sprendžiant šį klausimą.[21]

Draudikas sprendimą mažinti draudimo išmoką 20 proc. grindžia tuo, kad žuvęs pareiškėjos gyvenimo draugas reikšmingai viršijo leistiną 70 km/h greitį (važiavo apie 94–102 km/h), o tai, pagal teismo ekspertizių išvadas, buvo techniniu bei saugumo požiūriu nepriimtina ir turėjo įtakos Įvykio pasekmių mastui. Draudiko teigimu, ekspertai nurodė, kad, važiuojant leistinu greičiu, būtų buvusi techninė galimybė sustabdyti motociklą iki kliūties, o net ir susidūrimo atveju smūgio energija bei traumos, tikėtina, būtų buvusios mažesnės.

Draudikas tai vertina kaip didelį žuvusiojo neatsargumą, tai prisidėjo prie žalos atsiradimo ar jos padidėjimo, todėl taikomas mišrios kaltės principas ir išmoka proporcingai sumažinama.

Vertinant, ar draudikas pagrįstai taikė mišrios kaltės institutą, pažymėtina, kad saugų eismą reglamentuojantys teisės aktai nustato taisykles, kurių eismo dalyviai privalo laikytis. Eismo dalyvių elgesys grindžiamas savitarpio pagarba ir atsargumu. Visi eismo dalyviai privalo žinoti KET ir jų laikytis. Transporto priemonių vairuotojų žinios, be kita ko, yra tikrinamos egzaminuose, taip užtikrinant, kad vairuotojai suvoktų eisme vykstančius procesus, galimus pavojus ir būdus jų išvengti. Eismo dalyviai privalo laikytis visų būtinų atsargumo priemonių, nekelti pavojaus kitų eismo dalyvių, kitų asmenų ar jų turto saugumui ir aplinkai, nesudaryti kliūčių jų eismui, taip pat siekdami išvengti nuostolingų padarinių arba juos sumažinti privalo imtis visų būtinų priemonių, išskyrus tuos atvejus, kai dėl to kiltų pavojus jų pačių, kitų žmonių gyvybei ar sveikatai arba tokios priemonės padarytų dar daugiau žalos, palyginti su ta, kurios būtų galima išvengti (KET 4, 5, 6, 9 punktai).

Kaip minėta, draudikas remiasi 2024 m. gruodžio 3 d. ir 2025 m. gegužės 23 d. Lietuvos teismo ekspertizės centro aktais Nr. (duomenys neskelbtini) ir Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – Ekspertizės aktas Nr. 1, Ekspertizės aktas Nr. 2, kartu – Ekspertizės aktai), kuriuose nustatyta, kad automobilio „Opel Astra" vairuotojas, prasilenkęs su priešinga kryptimi važiavusiu motociklu, atliko manevrą į dešinįjį kelkraštį, prarado automobilio judėjimo stabilumą, po to automobilis slydo šonu ir išvažiavo į priešpriešinio eismo juostą, kur užtvėrė kelią priešinga kryptimi važiavusiems motociklams. Ekspertizės akte Nr. 1 konstatuoti automobilio „Opel Astra" vairuotojo veiksmai (viršijo didžiausią leistiną greitį Įvykio vietoje, nesuvaldęs vairuojamo automobilio, išvažiavo į priešpriešinio eismo juostą ir slysdamas šonu susidūrė su motociklu „Suzuki") techniniu ir saugumo požiūriu buvo nepriimtini.

Ekspertizės akte Nr. 1 taip pat konstatuota, kad motociklo „Suzuki" vairuotojo veiksmai (važiavimas apie 102 km/h greičiu, viršijant didžiausią leistiną eismo įvykio vietoje 70 km/h greitį) techniniu ir saugumo požiūriu buvo nepriimtini.

Ekspertizės akte Nr. 2 vėliau nustatyta, kad motociklo „Suzuki" judėjimo greitis susidūrimo su automobiliu metu, tikėtina, buvo apie 94 km/h. Ekspertizės akte konstatuota, jog važiuodamas tokiu greičiu motociklo vairuotojas neturėjo techninės galimybės sustabdyti vairuojamo motociklo iki susidūrimo vietos tuo momentu, kai automobilio „Opel Astra" vairuotojas sudarė kliūtį, įvažiuodamas į priešpriešinio eismo juostą, nes atstumas, reikalingas motociklui sustabdyti, buvo didesnis nei atstumas, kuriuo motociklas buvo nutolęs nuo susidūrimo vietos. Pažymėta, kad motociklo „Suzuki" vairuotojas būtų turėjęs techninę galimybę sustabdyti motociklą iki susidūrimo vietos, jeigu būtų važiavęs Įvykio vietoje leistinu 70 km/h greičiu, nes tokiu atveju motociklui sustabdyti reikalingas atstumas būtų buvęs mažesnis nei atstumas iki susidūrimo vietos.

Taigi, sutiktina su draudiko argumentu, kad abu žuvusieji techniniu ir saugumo požiūriu pasielgė neleistinai, tai konstatuota ekspertizių išvadose. Draudikas pažymėjo, kad eismo įvykio pasekmių vertinimas nėra eismo įvykių ekspertų kompetencija.

Draudikas konstatavo, kad motociklo vairuotojas nesilaikė KET 127 punkto reikalavimų, nustatančių, kad vairuotojas privalo važiuoti neviršydamas leistino greičio; vairuotojas privalo pasirinkti tokį važiavimo greitį, kuris leistų jam nuolat kontroliuoti transporto priemonę, atsižvelgiant į eismo sąlygas, matomumą, kelio pobūdį ir kitas aplinkybes ir kad galėtų sustabdyti transporto priemonę iki bet kokios numatomos kliūties.

Eismo dalyvio veika, kuria pažeidžiamos KET, yra eismo įvykio priežastis tada, kai, analogiškoje situacijoje šiam eismo dalyviui laikantis KET reikalavimų, eismo įvykis nebūtų įvykęs.[22] Nustačius, kad asmuo, net ir nepažeisdamas KET, nebūtų galėjęs išvengti eismo įvykio,

[21] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-299/2012, 2K-418-222/2016.
[22] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-38/2008, 2K-158/2009, 2K-52/2010, 2K-127/2010.

laikoma, kad KET pažeidimas nebuvo susijęs priežastiniu ryšiu su padariniais.[23]

Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad motociklo vairuotojas važiavo apie 94–102 km/h greičiu, nors Įvykio vietoje didžiausias leistinas greitis buvo 70 km/h, t. y. greitis buvo viršytas ne mažiau kaip 24 km/h. Kaip nustatyta Ekspertizės aktuose, važiuodamas apie 94 km/h greičiu motociklo vairuotojas neturėjo techninės galimybės sustabdyti transporto priemonės iki susidūrimo vietos, kai buvo sudaryta kliūtis. Ekspertizės aktuose taip pat konstatuota, kad motociklo vairuotojas būtų turėjęs techninę galimybę sustabdyti motociklą iki susidūrimo vietos tuo atveju, jeigu būtų važiavęs leistinu 70 km/h greičiu, ir išvengti susidūrimo su automobiliu.

Atsižvelgiant į tai, sutiktina su draudiko argumentu, kad nors pagrindinė Įvykio priežastis siejama su automobilio „Opel Astra" vairuotojo veiksmais, ekspertinių tyrimų duomenys leidžia daryti išvadą, kad motociklo vairuotojo elgesys, nesilaikant KET 127 punkto, objektyviai padidino eismo įvykio riziką ir lėmė tai, jog susidūrimo išvengti tapo techniškai neįmanoma. Dėl to motociklo vairuotojo veiksmai turi teisinę reikšmę vertinant Įvykio padarinius ir civilinės atsakomybės pasiskirstymą. Tokį vertinimą patvirtina ir teismų praktika.[24]

Pareiškėja kreipimesi į Lietuvos banką nurodo, kad Ekspertizės aktuose ekspertų išvados dėl motociklo greičio ir Įvykio pasekmių yra ne konstatuotos ir patvirtintos, o suformuluotos tik kaip prielaidos. Vertinant šalių pateiktus duomenis ir paaiškinimus, pažymėtina, kad teismų praktikoje techninio pobūdžio ekspertizės laikomos reikšmingu įrodymu, atliekant teisinį eismo įvykio kilimo priežasčių vertinimą ir sprendžiant eismo įvykio dalyvių abipusės kaltės dėl eismo įvykio kilimo klausimą. Tačiau, remiantis galiojančiu teisiniu reguliavimu[25] , pažymėtina, kad ne ekspertizę parengę specialistai, o nagrinėjamu atveju draudikas yra kompetentingas vertinti ir spręsti priežastinio ryšio ir kitų transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės sąlygų taikymo klausimus.

Taigi, nagrinėjamu atveju draudikas ikiteisminio tyrimo medžiagoje pateiktų ekspertizių duomenų pagrindu atliko Įvykio mechanizmo vertinimą, patvirtinantį, kad žuvusio motociklininko minėti neteisėti veiksmai turėjo įtakos Įvykio kilimui, Įvykio padarinių atsiradimui, jie dėl motociklininko veiksmų tapo dar sunkesni.

Pareiškėja laikosi pozicijos, kad draudikas visiškai nepagrindė, kodėl draudimo išmoka mažinama būtent 20 proc. Tačiau draudikas Lietuvos bankui paaiškino, kad draudimo išmokos nemažinimas apskritai neatspindėtų motociklo vairuotojo padaryto KET pažeidimo reikšmės, o didesnis nei 20 proc. sumažinimas būtų neproporcingas, atsižvelgiant į tai, kad pagrindinė Įvykio kilimo priežastis siejama su automobilio vairuotojo veiksmais.

Draudikas, pagrįsdamas sprendimą draudimo išmoką mažinti 20 proc., rėmėsi Tarptautinio transporto forumo analitinių ataskaitų duomenimis[26], jose nurodyta, kad važiavimo greitis lemia apie 20–30 proc. visų eismo įvykių, pasibaigiančių žūtimi, t. y. greitis iš esmės visuotinai pripažįstamas vienu reikšmingiausių eismo įvykių rizikos ir jų pasekmių sunkumą lemiančių veiksnių. Įvertinęs šiuos duomenis draudikas padarė išvadą, kad išmokos sumažinimas 20 proc. yra proporcingas greičio, kaip vieno iš pagrindinių eismo įvykių ir jų pasekmių sunkumo rizikos veiksnių, reikšmei.

Atsižvelgiant į tai, kas buvo išdėstyta, ir vadovaujantis Lietuvos bankui pateiktų paaiškinimų ir įrodymų visuma, darytina išvada, kad tai, kad motociklo vairuotojas nesilaikė KET 127 punkto reikalavimų, nebuvo pagrindinė Įvykio kilimo priežastis, tačiau turėjo įtakos susidūrimo neišvengiamumui ir padarinių mastui, todėl draudiko sprendimas sumažinti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos dėl Įvykio patirtą neturtinę žalą, 20 proc. laikytinas pagrįstu ir proporcingu, o pareiškėjos prašymas įpareigoti draudiką nemažinti apskaičiuotos draudimo išmokos 20 proc. atmestinas kaip nepagrįstas.

---

[23] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis baudžiamojoje byloje Nr. 2K-7-1-693/2018.

[24] Pavyzdžiui, Klaipėdos apygardos teismo 2015 m. gruodžio 10 d. nutartyje baudžiamojoje byloje Nr. 1A-383-255/2015 konstatuota, kad motociklo vairuotojo veiksmai – prieš eismo įvykį keldamas grėsmę eismo saugumui važiavo ne mažesniu kaip 106 km/val. greičiu, t. y. smarkiai viršydamas didžiausią gyvenvietėse leistiną 50 km/val. greitį, ir dėl to neteko galimybės sustabdyti vairuojamo motociklo neprivažiuodamas buvusio susidūrimo su kita transporto priemone, prieštaravo KET reikalavimams ir buvo susiję priežastiniu ryšiu su šio eismo įvykio kilimu. Įvertinus techninės ekspertizės duomenis, teismo byloje buvo konstatuota, kad motociklo vairuotojo veiksmai techniniu požiūriu vertintini kaip sąlygoję šį eismo įvykį .

[25] TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalis ir Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio 2 dalis įtvirtina draudiko kompetenciją nustatyti draudžiamojo įvykio ir jo metu padarytos žalos aplinkybes.

[26] https://www.itf-oecd.org/speed-crash-risk.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius Arūnas Raišutis